

398. Vigyázatok!

Philipp Nicolai
(1556–1608)

Vi - gyáz - za - tok! - azt ki - ált -
Éj - fél im - má - ron az ó -

ják Az ór - ál - lók - szeng - jen i -
ra. Aj - kunk meg - nyí - lik é - gi

mád - ság, Si - on, kö - zelg a
szó - ra: Szü - zek se - re - ge,

nagy Ki - rály! ké - szen állj! No -

sza, éb - red - je - tek, Jön

Vő - le - gé - nye - tek! Hal - le - lu - ja! Ké -

szül - je - tek, ö - rül - je - tek, Lám -

pás - tok - kal si - es - se - tek!

2. Sion hallja ezt örömmel, És álmából serkenve fölkel, Siet, mert itt a Vőlegény. Jézus jön nagy ragyogással, Kegyelemmel és igazsággal, S fellobban sok kis drága fény. Ki ülsz a trónuson, ó, jöjj, én Jézusom! Hozsiánna! A hű kebel Így esdekel: Ó, vígy a menyegzőre fel!

3. Néked örök hála zengjen, Dicséretedről énekeljen Emberi és angyali ajk! Tündökletes trónusodnál Az angyal és a szent mind ott áll, És térdet szent nevedre hajt. Nem látott soha szem, nem hallott a fül sem ily örömet. Örvendezünk, Zengedezünk, S örökké áldunk, Istenünk!

Philipp Nicolai (1556–1608)